

עד ששה חדשים לאחר מכן שאז היא יוצאת מכלל "נערה" ומגיעה לכלל "בוגרת".

נמצא שכל מקום שיש מכר דהיינו כשהבת קטנה אין קנס. וכל מקום שיש קנס, דהיינו כשהיא נערה, אין מכר.

ומתריצין: אימא אף קנס יש לקטנה, ואף על פי שהוא במקום מכר [בחלק מהזמן, דהיינו עד שתהיה נערה, שמאז אין לה מכר, ועדיין יש לה קנס עד שתיבגר].⁽¹⁸⁰⁾

גמרא:

אמר רב יהודה אמר רב: מה ששנינו שאין קנס במקום מכר, זו דברי רבי מאיר, האומר שקטנה אין לה קנס. אבל חכמים אמרו: יש קנס במקום מכר. לפי שהם סוברים שגם בקטנה [מבת שלש שנים ומעלה כדלהלן] יש קנס, וממילא יתכן שהקנס והמכר שניהם יהיו במקום אחד דהיינו בקטנה.

דתניא: קטנה מבת יום אחד עד שתביא שתי שערות שהן סימני נערות שאז היא נערה [בתנאי שמלאו לה שתיים עשרה שנה] יש לה מכר ואין לה קנס!

משתיביא שתי שערות עד שתיבגר, דהיינו עד שימלאו ששה חדשים לאחר שנעשתה נערה, יש לה קנס ואין לה מכר, דברי רבי מאיר.

שהיה רבי מאיר אומר: כל מקום שיש מכר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מכר.

וחכמים אומרים: קטנה מבת ג' שנים ויום אחד, שמאז היא ראויה לביאה, עד שתיבגר, יש לה קנס.

ותמהינן: קנס, אין, מכר לא? והלא הקטנה יש לה מכר.

מתניתין:

האב יכול להשיא את בתו הקטנה, מדאורייתא [אפילו בניגוד לרצונה]. יתומה קטנה שאין לה אב אינה יכולה להינשא מדאורייתא אלא שתקנו חכמים שאמה או אחיה יכולים להשיאה [מדעתה], והואיל ונישואין אלה הם רק מדרבנן תקנו חכמים שגם לאחר נישואיה יכולה הקטנה לצאת מבעלה על ידי "מיאון" בלבד ללא קבלת גט מבעלה, דהיינו שתאמר שאינה רוצה עוד בבעלה ובכך היא מגורשת. ואין הבת יכולה למאן אלא כל זמן שהיא קטנה אבל לאחר שתגדל ותהיה נערה אינה יכולה עוד למאן. קטנה שמת בעלה ונפלה ליבום אינה יכולה לחלוץ ליבמה אלא משתגדל ותהיה נערה.

נמצא, שכל מקום שיש מיאון, דהיינו כשהיא קטנה, אין חליצה.

וכל מקום שיש חליצה, דהיינו, כשהיא נערה, אין מיאון.

גמרא:

אמר רב יהודה אמר רב: מה ששנינו שאין מיאון במקום חליצה זו דברי רבי מאיר

180. נמצא שלדעת רבנן שלש זמנים הם: א. עד שתהיה בת שלש שנים יש לה מכר ואין לה קנס